మొదటి సినిమా

కె.రాఘవేంద్ర రావు

కె. రాఘవేంద్రరావు ఎన్టీ రామారావు హీరోగా దర్శకత్వం వహించిన ‘అడివిరాముడు‘ తెలుగు సినిమా రంగంలో చరిత్రని సృష్టించింది. అంతేకాదు. ఎన్టీరామారావుతో ఆయన నిర్మించిన చిత్రాలన్నీ - జస్టిస్ చౌదరి, కొండవీటి సింహం, డ్రైవర్ రాముడు, వేటగాడు, మేజర్ చంద్రకాంత్ - అన్నీ ఆయన కెరీర్ లోనే కాదు - తెలుగు చలనచిత్ర చరిత్రలోనే మైలురాళ్ళు. ఇక ‘జగదేకవీరుడు - అతిలోక సుందరి‘ 365 రోజులు నడిచింది. అన్నమయ్య, రామదాసు చిత్రాలు తెలుగు ప్రేక్షకుల్లో పౌరాణిక విప్లవాన్ని సాధించాయి. సీతారాముల కళ్యాణానికి భద్రాచలంలో సాధారణంగా 20 వేల మంది భక్తులు హాజరయేవారు. రామదాసు రిలీజయిన రోజుల్లో ఆ సంఖ్య 3 లక్షలకి పెరిగింది. 3 తరాల దర్శకుల కుటుంబం రాఘవేంద్రరావుగారిది. 3 తరాల నటులతో (ఎన్టీ రామారావు, అక్కినేని) చిత్రాలు నిర్మించి మెప్పించిన ఘనత - ఒక్కసారికాదు - రెండుసార్లు దక్కించుకున్నారు. హిమ్మత్ వాలా, జస్టిస్ చౌదరి, తోఫా వంటి హిందీ చిత్రాలను నిర్మించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఎలక్ట్రానిక్ మాధ్యమాలకు సలహాదారుగా ఆయన్ని నియమించింది. ఆయన తీసిన చిత్రాలలో 4 స్వర్ణోత్సవాలను, పది రజితోత్సవాలను చేసుకున్నాయి. 6 చిత్రాలు సంవత్సరం పాటు నడిచాయి. 58 చిత్రాలు శతదినోత్సవాలు చేసుకున్నాయి. 2003 ఫిలిం ఫేర్ రాఘవేంద్రరావుకి జీవిత సాఫల్య పురస్కారాన్నిచ్చి సత్కరించింది.

(సురభి పత్రిక కోసం గొల్లపూడి మారుతి రావుగారు, కె.రాఘవేంద్రరావుగారితో చేసిన ప్రత్యేక ఇంటర్వ్యూ)

నేను సినిమా రంగంలోకి రావాలని అనుకోలేదు. అయితే చదువుకునే రోజుల్నుంచే సినిమాలంటే చాలా ఇష్టం. మద్రాసులో స్నేహితులతో కలిసి మౌంట్ రోడ్ వరకు నడిచి వెళ్ళి సినిమాలు చూసేవాడిని. శివాజీ గణేశన్ చిత్రాలు, దర్శకులు శ్రీధర్, గోపాలకృష్ణన్, ఏ.సి.త్రిలోక చందర్, భీమ్‌సింగ్‌గార్ల చిత్రాలు చూస్తున్నప్పుడు మనం కూడా చిత్రాలు తీస్తే బాగుండుననిపించేది - అప్పుడప్పుడు.

నాన్నగారు ప్రకాష్ ప్రొడక్షన్స్ పేరిట సినిమాలు నిర్మించేవారు. ‘దీక్ష`, ‘కన్నతల్లి‘ మంచి పేరు, వసూళ్ళు ఇచ్చాయి. అప్పుడే ప్రకాష్ స్టూడియో కొన్నారు. ఆ తర్వాత సినిమాలు కాస్త కుంటుబడ్డాయి. పరిస్థితులూ దెబ్బతీశాయి. ప్రకాష్ ప్రొడక్షన్స్ సింబల్ లైట్

హౌస్. ఆ రోజుల్లో అనుకునేవాడిని - లైట్ హౌస్‌లో బల్బు మాడిపోయిందని. ఎలాగయినా నేను సినిమాల్లోకి వెళ్ళి ఆ బల్బుని మళ్ళీ వెలిగించాలన్న కోరిక క్రమంగా బలపడడం ప్రారంభించింది.

నాన్నగారు ఒక రోజు నన్నూ, మా అన్నయ్య, కృష్ణమోహన్‌నీ పిలిచారు. కృష్ణమోహన్ ఒక సంవత్సరం పరిక్ష తప్పడం వల్ల అప్పుడు మేమిద్దరం పియూసి చదువుతున్నాం. ఆయన అడిగిన మొదటి ప్రశ్న: "ఇంకా చదవాలనుకుంటున్నారా? వేరే ఏదయినా పని చేయాలనుకుంటున్నారా?" అని. మా నాన్నగారు మా గురించీ, మా కెరీర్‌ల గురించీ ఆలోచిస్తున్నారని అప్పుడనుకున్నాం. ఎందుకంటే అంత బిజీగా ఉండేవారు కనుక.

నేను సినిమాల్లోకి వస్తానన్నాను. కృష్ణమోహన్ చదువుకుంటానన్నాడు. అయితే నేను డిగ్రీ పూర్తి చేశాక వస్తానన్నాను. మా నాన్నగారు నవ్వి 'సినిమాల్లోకి రావడానికి ఇప్పుడున్న చదువు చాలు. రావాలనుకుంటే రెండేళ్ళు వృధా చెయ్యడమెందుకు?" అన్నారు.

మా నాన్నగారు ఎస్సెల్సీయే చదివారు. ఇన్సూరెన్స్ ఏజెంట్‌గా కొన్నాళ్ళు పనిచేశారు. గూడవల్లి రామబ్రహ్మగారు ఆయన్ని చూసి బండెక్కమంటే మద్రాసు వచ్చారు. 'అపవాదు', 'పత్ని' వంటి చిత్రాల్లో నటించారు.

సరే. నాన్నగారు ఆ మాటన్న తరువాత ఒకరోజంతా ఆలోచించాను. సినిమా అన్నది 'జూదం'లాంటిదని నాన్నగారి విషయంలోనే తేలిపోయిందికదా? ఒక్క విజయం, ఒక్క అపజయం చాలు 'బల్బు' వెలగడానికీ, ఆరిపోవడానికీ. సినిమాలో దెబ్బతింటే ఉద్యోగం చేసుకోడానికయినా డిగ్రీ ఉండాలి కదా? అందుకని లయోలా కాలేజీలో చేరాను. డిగ్రీ అయాక సినిమా రంగానికి వస్తానన్నాను.

లయోలాలో నా స్నేహితులంతా కోటీశ్వరుల పిల్లలు. ఒకాయన సీజర్. విజయకృష్ణ నరసాపూర్ జమిందారుగారబ్బాయి - ఇలాగ. ఆ రోజుల్లో మద్రాసులో తెలుగు సినిమా ప్రీవ్యూ వేస్తే మా కాలేజీ గ్యాంగునంతా తీసుకువచ్చేవాడిని. అందువల్ల కాలేజీలో నేనొక 'స్టార్'ని. రాఘవ సినిమాలు చూపిస్తాడు. స్టూడియోలు చూపిస్తాడు, నటుల్ని చూపిస్తాడు - అని చెప్పుకునేవారు. వాళ్ళతోనే తిరుగుళ్ళు, మెస్సుల్లోనే భోజనాలు సాగేవి. ఇంట్లో పుస్తకాలకిచ్చిన డబ్బులు సినిమాలు చూడడానికి ఖర్చుపెట్టేసి స్నేహితుల పుస్తకాలతో చదువుకునేవాడిని. వాళ్ళంతా నాలుగయిదు సార్లు పరీక్షల్లో తప్పారు. నేను మొదటిసారే పాసయిపోయాను.

చదువు సగంలోనే సినిమాలో చేరాలని నిశ్చయించుకున్నాను. నాన్నగారి దగ్గర పనిచేసిన ఆదుర్తిగారి దగ్గర నన్ను ఉంచాలని నాన్నగారి ఉద్దేశం. కానీ మొదట సంజీవిగారి దగ్గర ఎడిటింగు డిపార్టుమెంటులో చేర్చారు. ఆరునెలల్లో విషయమంతా గ్రహించాలని ప్లాను. కాని రెండు నెలలు తిరగకుండా మా కాలేజీ ఫ్రెండ్స్ "నువ్వు లేకపోతే కాలేజీ బోరుకొడుతోంద"ని తీసుకుపోయారు. కాలేజీ ప్రిన్సిపాలుకి నేనంటే అభిమానమే. ఈ రెండు నెలలూ 'శలవు'గా భావించి మళ్ళీ చేర్చుకున్నారు. ఆ విధంగా బియ్యే పూర్తిచేశాను.

చదువయాక మా నాన్నగారి శిష్యుడూ, మా దగ్గరి బంధువూ, నిర్మాత ఏఎస్ ఆర్ ఆంజనేయులుగారి కంపెనీలో కమలాకర కామేశ్వరరావుగారి దగ్గర అసిస్టెంటుగా చేరాను. ఎన్టీ రామారావు నటించిన 'పాండవ వనవాసం' నా మొదటి చిత్రం. నాకు మొదట్నుంచీ పౌరాణికాలంటే చాలా ఇష్టం. ఆ సినిమా సీనియర్ అసిస్టెంటు డైరెక్టరు గాదిరాజు కేశవరావుగారు. ఆ సినిమా తర్వాత వి.మధుసూధన రావుగారి దగ్గర 'మనుషులు మారాలి' చిత్రానికి పనిచేశాను. అటు తర్వాత 8 సంవత్సరాలు నాన్నగారి దగ్గర 'తాసిల్దారుగారమ్మాయి', 'సత్యానికి సంకెళ్ళు', 'స్త్రీ జన్మ' చిత్రాలకు పనిచేశాను.

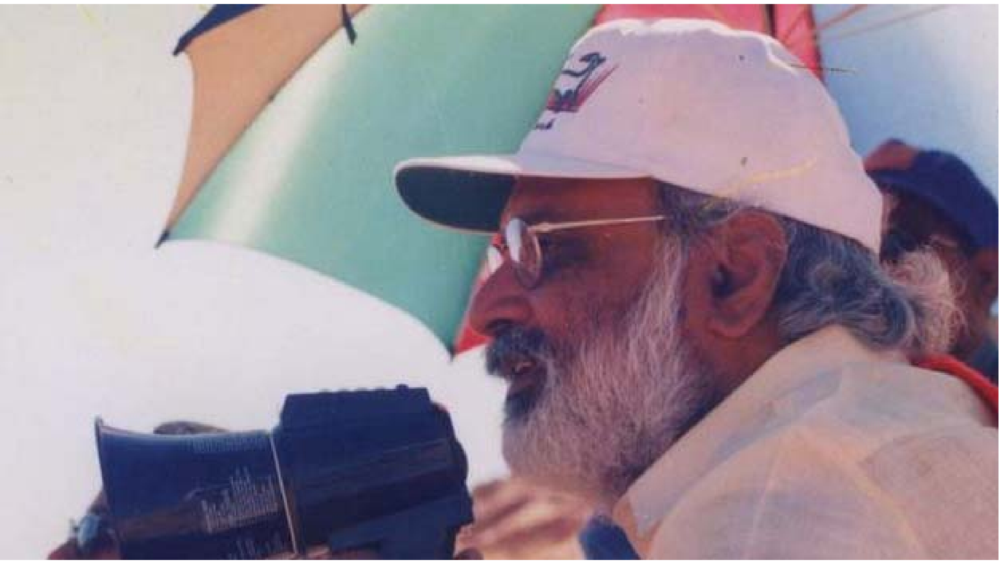

ఆ రోజుల్లోనే మా కాలేజీ మిత్రులు - పెద్ద పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్తల కొడుకులు - సరదాగా ఒక సినిమా తీద్దాం అన్నారు. నా లక్ష్యం ఎప్పుడూ - ఏం చేసినా ఒక సెన్సేషన్‌గా చెయ్యాలని. మొదటిసారి అందరూ కొత్తవాళ్ళతో - కేవలం లక్షరూపాయల పెట్టుబడితో (1970ల నాటి మాట) ఒక సినిమా తీయాలని. కానీ మా స్నేహితులు ఒప్పుకోలేదు. మొదటి సినిమాయే రామానాయుడు, జగపతి లెవెల్‌లో చేసి తీరాలన్నారు.

వాహినీ స్టూడియో 8 వ ఫ్లోర్ - ఆసియాలో కల్లా పెద్దది. ఆ ఫ్లోర్ పగుల గొట్టి - బయటికి వచ్చేటట్టు - పోర్టికోతో సహా పెద్ద సెట్టు వేసి, సెట్టుకి తగినట్టు కథని ఆలోచించాలని అప్పటి ఆలోచన. నాన్నగారు ప్రముఖ రచయిత హెచ్.జి.వెల్స్ రచన ఆధారంగా ఒక కథని తయారు చేశారు. అనుకున్నట్టుగానే ఫ్లోర్ పగులగొట్టి పెద్ద సెట్టు వేయించాం. ఆ సినిమా పేరు 'బాబు' - ఆత్రేయ మాటలు, పాటలు రాశారు. సంగీత దర్శకత్వానికి చక్రవర్తిని నిర్ణయించాం. చక్రవర్తికి అప్పటికి అదే పెద్ద సినిమా.

ముహూర్తం - జెమినీ స్టూడియోలో పెద్ద రికార్డింగ్ థియేటర్‌లో. వందమంది ఆర్కెస్ట్రాతో పాట రికార్డింగ్. అంతవరకూ ఎవరూ అంతమంది ఆర్కెస్ట్రాని వాడలేదు. ఆత్రేయ 'ఒక జంట కలిసిన తరుణాన'ని రామకృష్ణ, సుశీల బాలసుబ్రహ్మణ్యం పాడారు. సీనియర్ రికార్డిస్టు కోటేశ్వరరావుగారు 'డెక్' ముందున్నారు. గుడిలో శ్లోకాలు, చర్చిలో, మసీదులో ప్రార్ధనలు జరుగుతూండగా పాట. పెద్ద హడావుడి. ఆయనే విసిగిపోయారు ఈ ముమ్మరానికి.

నేను 'పాండవ వనవాసం' చేస్తున్నప్పుడు అందులో దుర్యోధనుడి పాత్రని ఎస్.వి.రంగారావు వేశారు. నేనెప్పుడు మొదటి చిత్రం తీసినా తను వేషం వేస్తానని నాకు మాటిచ్చారు. 'ఇంపాజిబుల్ ఇయర్స్' సినిమా ఆధారంగా - పిల్లలు జాగ్రత్తగా పెరగాలి - అనే సందేశంతో రంగారావు తండ్రిగా సినిమా తీయాలని ఓ కథని సిద్ధం చేసుకున్నాను.

ఇప్పుడు ఈ సినిమాకి ఒక ముఖ్యమయిన పాత్రకి ఆయన్ని అడిగాను. మొదటి రోజే రంగారావుతో షూటింగ్. తర్వాత ఒకటి రెండు రోజులే పనిచేసిన గుర్తు. కన్నుమూశారు. ఒక మంచి పాత్ర దెబ్బతింది. అప్పుడు ఆ పాత్రని చెయ్యమని గుమ్మడిగారిని అడిగాను. ఆయన చిరునవ్వు నవ్వుతూ "ఏం, రంగారావుగారు బతికున్నప్పుడు నేను గుర్తురాలేదా?" అంటూనే ఎంతో సహృదయంతో పాత్రని చెయ్యడానికి ఒప్పుకున్నారు.

ఆ రోజుల్లో ఖరీదయిన కంపెనీలన్నీ అవుట్ డోర్ షూటింగ్‌లకి కాశ్మీర్ వెళ్ళడం రివాజు. మేం కాశ్మీర్ వెళ్ళడం ఎందుకని కులూమనాలీకి వెళ్ళాం. తెలుగులో అంతవరకూ ఎవరూ కులూ మనాలీకి వెళ్ళలేదు.

చాలా ఆత్మవిశ్వాసంతో పనిచేశాను. అరుణా ఇరానీ, వాణిశ్రీ శోభన్ బాబుతో చండీఘడ్‌లో ఒక పాట, లక్ష్మీ, శోభన్ బాబుతో కులూమనాలీలో ఒక పాట చేశాం. అప్పుడు మా నాన్నగారు రంజిత్, సూర్యనారాయణగారు కలిసి నిర్మిస్తున్న 'చీకటి వెలుగులు' సినిమా

చేస్తున్నారు. రెండు సినిమాలకీ లక్ష్మీ ఫిలింస్ పంపిణీదారులు. "కంపెనీకి తండ్రీ కొడుకులిద్దరూ పెద్ద సినిమాలు తీస్తున్నారు. ఈ దెబ్బతో కంపెనీ మునిగిపోయినట్టే" అంటూండేవారు.

నాన్నగారు తను తీసే పద్ధతినంతా కాగితం మీద రాసుకునేవారు - స్క్రీన్ ప్లేగా. కానీ నా పథకం ఎప్పుడూ నా మనస్సులోనే ఉంటుంది. నాలుగు నెలల్లో సినిమా పూర్తయింది. ఫస్టు కాపీని నాన్నగారు, మిగతా పెద్దలూ చూశారు. అందరూ తృప్తిపడ్డారు. 1974లో "రంగుల హరివిల్లు - బాబు" అని పబ్లిసిటీ చేశారు. శోభన్ బాబు కెరీర్‌లో అప్పటికి అది పెద్ద బడ్జెట్ సినిమా.

'బాబు' రిలీజయింది. పెద్ద సినిమాలకి మొదట్లో 'ఓహో' అన్న ప్రశంస రాదు. అడవిరాముడు, కొండవీటి దొంగ సినిమాల విషయంలోనూ అంతే. అభిప్రాయాలు అటూ ఇటూగా ఉంటాయి. కానీ సినిమా వసూళ్ళు చాలా ముమ్మరంగా ఉన్నాయి.

రెండోవారానికి కె.విశ్వనాథ్ 'జీవన జ్యోతి' (శోభన్ బాబు చిత్రమే) రిలీజయింది. దీనికి వసూళ్ళు తగ్గడం మొదలెట్టాయి. ఎందుకు వెళుతున్నారో తెలుసుకోడానికి ఆ సినిమాకి వెళ్ళాను. అందులో "జు జు జుజూ" అనే పాట అందరికీ నచ్చింది. ఇది ఒక్కటి చాలు.

మొదటి సినిమాతో నేను నేర్చుకున్న నిజం ఒకటుంది. మన సినిమా రిలీజయినప్పుడు మన సినిమా ఎంత బాగున్నా - మన సినిమా కన్న బాగున్న సినిమా వస్తే తగ్గిపోతుంది. మన సినిమా కన్నా చచ్చు సినిమా వస్తే కలెక్షన్లు పెరుగుతాయి. కనుక మనమే పెద్దవాళ్ళమని ఎప్పుడూ అనుకోకూడదు. ఇంత పెద్ద సినిమా తీస్తే - పెద్ద సినిమా తీశామన్న పేరు వచ్చిందే కానీ - దర్శకుడిగా మంచి పేరు రాలేదు.

కావాలనే రెండో సినిమా - క్రాంతికుమార్ నిర్మాణంలో - కేవలం - 28 రోజుల్లో మురళీమోహన్ హీరోగా 'జ్యోతి' తీశాను. మొదటిసారిగా విన్సెంట్ కెమెరామన్. సౌండ్‌కి టేప్ రికార్డర్‌నే వాడాం - ఆదా చేస్తూ.

సినిమా పూర్తవయేవరకూ గెడ్డం తీయకూడదనుకున్నాను. సినిమా పూర్తి చేసి తిరుపతి వెళ్ళి గెడ్డం, తలనీలాలు ఇచ్చాను.

జ్యోతి పెద్ద హిట్. పేరొచ్చింది. అవార్డులొచ్చాయి. డబ్బొచ్చింది. 'చలనచిత్ర ఆకాశంలో వెలిగిన జ్యోతి' అన్నారు.

ఈ అనుభవం వల్ల నా జీవితంలో ఏం మిగిలింది? గెడ్డం మిగిలింది. ఇప్పటికీ సినిమా అవగానే తిరుపతి వెళ్ళి గెడ్డం, తలనీలాలు ఇవ్వడం సెంటిమెంట్.

.

ఇంటర్వ్యూ: శ్రీ గొల్లపూడి మారుతి రావు

Click here to share your comments on this article